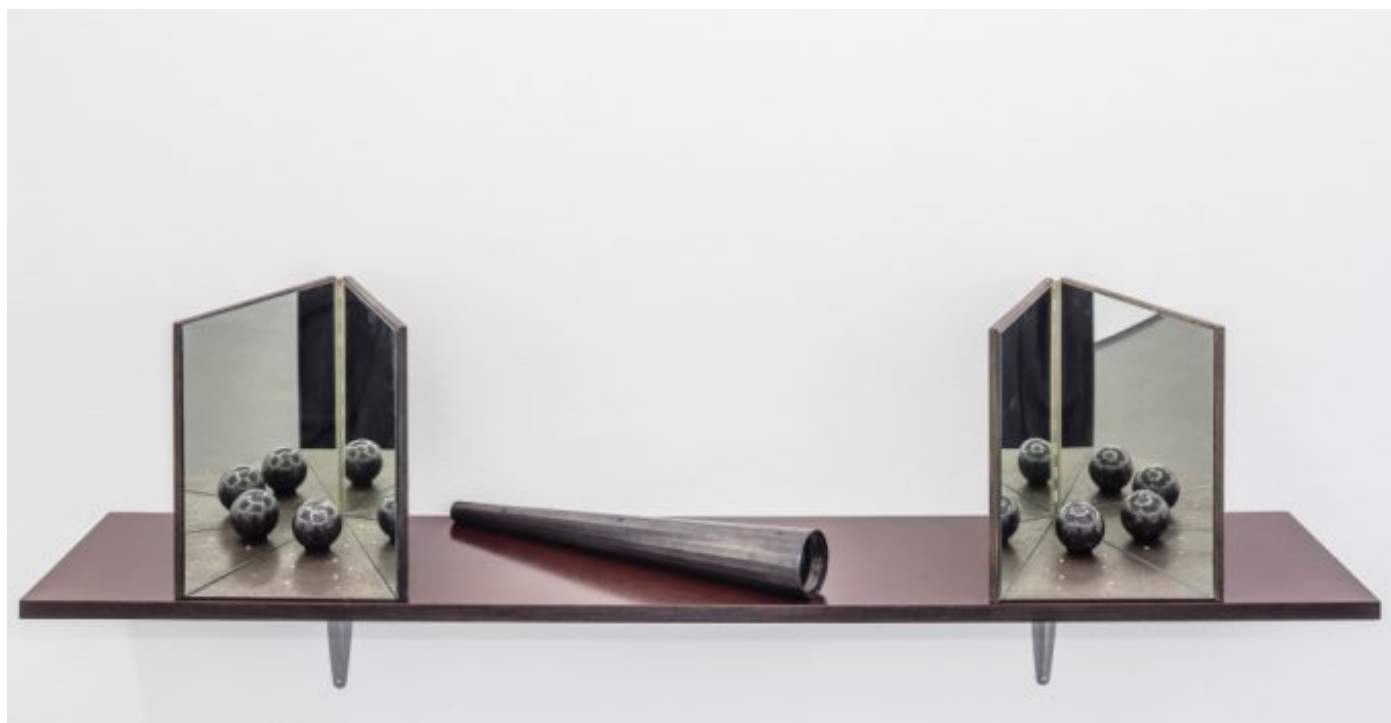

Ebba Matz på Cecilia Hillström Gallery

konsten.net/ebba-matz-pa-cecilia-hillstrom-gallery/

När Alien hade premiär 1979 marknadsfördes filmen med taglinen "I rymden kan ingen höra dig skrika". Det är en passande fras för att rama in Ebba Matz andra solutställning på Cecilia Hillström Gallery. Utställningen heter "8 Minutes 20 Seconds" och tar sin titel från ett av verken i utställningen. Det är också den tid det skulle ta, baserat på ljusets hastighet, för oss på jorden att märka om solen slocknar. Från det att händelsen äger rum.

Mitt i utställningsrummet möts vi av skulpturen som lånat sitt namn till utställningen. Det är en svart modell av vårt solsystem i glas som liksom svävar ovanför golvet på en likaså kolsvart ställning. Dess monokroma framtoning möjliggör flera olika tolkningar som alla slutar på ungefär samma ställe. "8 Minutes 20 Seconds" skulle lika gärna kunna vara en modell av en atom som en representation av vårt solsystem. Här krockar det allra minsta med det allra största, båda kanske lika ogripbara. Att solsystemet i Matz modell är just svart skulle också kunna alludera på att solen slocknat och planeterna dött ut. En realitet, men som inte blir verklig förrän om många miljoner år. Oavsett hur vi väljer att se "8 Minutes 20 Seconds" så landar vi förr eller senare i det som är omöjligt att helt förstå. Den känslan av svindel som överväldigar oss när vi försöker greppa rymdens oändlighet, mikroskopiska ting eller fantastiska tidsrymder.

Ebba Matz lyckas med sitt strama formspråk grensla dikotomier såsom mikro- och makroperspektiv, eller det personliga och det allmänmänskliga. Med små medel hanterar hon stora ämnen utan att det blir banalt eller övertydligt. Hon ger betraktaren precis så mycket hen behöver för att inom sig själv hitta samma rädslor och ångest.

I de fyra litografierna som ingår i utställningen, framför allt i "Splittring" och "Möte", skapar Ebba Matz en bild av krossat glas som representerar meteoritnedslaget som skapade sjön Siljan för 377 miljoner år sedan. Bilderna härstammar från barndomens rädsla av att en meteorit ska träffa jorden. Rädslan må vara mer eller mindre förankrad i vetenskapen. Ungefär en gång om året faller en meteorit stor som en bil in i jordens atmosfär. Nästan varje gång brinner den upp innan den når jordens yta. Dock finns rädslan fortfarande där. Verklighetsförankrad eller ej.

Verket "Floats" består av silverklot i olika storlekar som ligger i nät. Dessa nät är i sin tur fästa vid galleriets vägg. Deras uppgift verkar vara att förankra något, men vad? Samtidigt ger de sken av att vilja dra ner oss i en avgrund. Klotens tyngd syns oproportionerlig till storleken.

Det finns också ett visst mått av humor i Matz utställning. Två tomma jordglober med blåstrad text står på en hylla på galleriets vägg. Den ena har texten *The human era is brief, but before it's over, humankind will have conquered the universe and made off with Tellus like a thief in the night*. På den andra står det *Will you live a little and stay to the bitter end for one last waltz, or leave before the final curtain falls?*

I den första texten finns också hopp. Även om våra dagar är räknade finns det någon form av handlingskraft i vår mänskliga existens. Mellan jordgloberna finns två askar, "Stardust I" och "Stardust II". De innehåller en glaskolv med ett svart, skimrande pulver. I askarna finns även en glastratt och en spegel. Det ser ut som ett föråldrat experiment har tagit plats och att verktygen som använts omsorgsfullt lagts tillbaka i sin förvaringslåda. Detta verk ger känslan av att vilja utforska både de egna rädslorna men också de kosmiska fenomen som orsakar dessa rädslor. Konstnären som vetenskapsman, som gräver djupt i det stora, allmänna och det allra närmaste, personliga.

Det är en imponerande utställning som Ebba Matz presenterar. En utställning som genom synvillor och optiska experiment ger besökaren en känsla av svindel. Denna svindel kan lätt frammana ett skrik, även hos den modigaste. Men till ingen nytta. För i rymden kan ingen höra dig skrika.

Johanna Theander

Foto: Jean-Baptiste Beranger. Utställningen pågår 24 augusti – 30 september 2017

